

Navalio neki napaćeni narod ovih dana bežeći od krvoprolića. Zatresla se cela Evropa zbog migranata, a tek se očekuju još žešći naleti... Sva je prilika da će još mnogi protutnjati ovuda, dok će neki, bogme, možda i ostati. Bez obzira na to što ovde odavno nema selameta ni za nas, a nekmoli za druge. Ipak, neko i u tome vidi šansu...

U epizodi: Za spas duša Asirijskih

Tračoslava (u jednoj prodavnici, čekajući u redu na kasi): - Uff, komšoo, šta misliš - jal' sam se dobro opskrbila za slučaj da budu zatvorene granice i nagnu ovi pobegunci od rata...

Šeširdžija (stoji iza nje, beskrajno zabrinutog lika): - Di znadem, dobra komšinka, nisam ti ja pametan što nam je činiti! Evo, ja uzo pet šteke slanine, iako mi puna pušnica. Zdrave 'rane nikad dosta, ko zna kak'a vremena pristižu...

Grmalj (u blizini, šireći zadahne miomirise): - Blurp, rig, hik, a jašta - pristižu, li pristižu... A valjda će nastaviti' ka toj Švabiji! Al', dok su odje valja, i' dočekat' kako priliči i uzet' im pokoju par'cu. Jerbo, priča se da se na taj dalek put nisu zaputili praznijeh džepova. Tak'o vrijeme došlo - treba se bit' preduzetan! A neki samo misle da se nakrkaju slan'ne!

Sponzorojka (sva namunjena k'o za "Parove" i "Farmu", stoji u redu s punom korpom skupih parfema): - Zn'či, bljak, odvratno, jeee... Salinina, groznooo! Ko još to jede, fuj?! Od hrane životinjskog porekla samo brancin, lignje, škampi i drugi morski plodovi... Grmalj: - Kak'i, more - "braćani, ljige i škar"?! Što mu to dodje?! I tija plodovi mora?! E, nema ti valjanog zalogaja bez plan'nske janjet'ne i plodova tora. Eno, spremio sam pun tor, pa kad dodju ti Asirijci, morem im ponudit' mladog pečenja. Za prste polizat', mlijac, slurp!

Sponzorojka: - Užaaas, samo što ne bljunem...

Grmalj: - Samo ti rigaj tu kolonjsku vodu s kojom si se tako načvraskala, a mi da se potrujemo odje?! Ma, treba iskoristiti' pril'ku i uzet neku paru i to na brzu brzinu dok se ti Asirijci ne razbežu kud koji. A što veliš ti mal'sha - nijesam li u pravu?!

Student (stoji u redu držeći korpu u kojoj su samo kifla i jogurt): - Pa, nisam baš siguran u tu teoriju. Prvo, oni se uglavnom zovu Sirijci, a drugo - nije ljudski bogatiti se na tuđoj nevolji...

Grmalj: U, more bre - što to napriča! Pa, ja u stvari tim jadnicima od srca pomažem, jerbo je to čovečanski, a bo'me i lju'ski...

Student: - I veoma isplativo...

Grmalj: - Sunce ti balavo, što drobiš! Pa ja i 'oću samo da i' domaćinski ugostim! A oni ako se šjete da od duše ostave neku crkavicu za trošak, što ću im ja - ne sme se poklonu u zube gledat'?! To činim teška srca, jerbo se zna da pare ljude kvare! More bit' da će im pozlit od to'kih novaca?!

Student: - Pa, naravno - mi smo tu da im spasemo duše i tela...

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da brinu o spasenju ljudskih duša...

* * * Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što se leto, na našu sreću, odužilo; čeka se da "Direkcija" okonča javne nabavke, pa da krene asfaltiranje nekoliko ulica; fudbalski "Borac" ulazi u formu posle lošeg starta, a pojedinci u okruženju baš fino zaradjuju na krizi oko migranta, dok to samo nadležni, uglavnom, ne vide...